

Evangelí de dissabte de la setmana VII de Pasqua: anar a Crist, la font inesgotable de vida

Evangelí i comentari de
dissabte de la setmana VII de
Pasqua: “Jesús va fer encara
moltes altres coses”. Aprofundir
en la persona de Jesucrist fins a
deixar-lo esdevenir el centre de
la nostra vida és una tasca
joiosa de tot cristià.

Evangelí (*Jn* 21, 20-25)

En aquell temps, Pere es va girar i
veié que darrere venia el deixeble

que Jesús estimava. Era aquell que durant el sopar s'havia reclinat sobre el pit de Jesús i li havia preguntat: «Senyor, qui és el qui et traeix?» Pere, en veure'l, diu a Jesús:

—Senyor, i d'aquest, què en serà?

Jesús li respon:

—Si vull que es quedi fins que jo vingui, què hi tens a dir? Tu segueix-me.

Així va córrer entre els germans el rumor que aquell deixeble no moriria, però Jesús no li va pas dir que no moriria, sinó: «Si vull que es quedi fins que jo vingui, què hi tens a dir?»

Aquest és el deixeble que dona testimoni d'aquestes coses i les ha escrites. I sabem que el seu testimoni és digne de fe.

Jesús va fer encara moltes altres coses. I si algú volgués escriure-les una per una, em sembla que els llibres que es podrien escriure no cabrien en el món sencer.

Comentari

Ahir vam considerar la figura de sant Pere i com el Senyor el va confirmar en la missió de pasturar les seves ovelles (cf. *Jn* 21, 17). En continuïtat amb aquell passatge, avui l'Església ens convida a considerar els darrers versets de l'Evangeli segons sant Joan.

A la pregunta de sant Pere sobre què serà de Joan, Jesús li respon d'una manera una mica enigmàtica (*Jn* 21, 21-22). Serà el mateix deixeble i evangelista qui aportarà més llum a aquestes paraules del Senyor, explicant-ne el sentit (*Jn* 21, 23).

Tanmateix, avui posem el focus en els dos darrers versets de l'evangeli: en com s'acudeix al testimoni de l'autor mateix –el deixeble que Jesús estimava (*Jn* 21, 20)– com a garantia que allò escrit a l'evangeli és veritat. Inspirat per l'Esperit Sant, sant Joan va escriure per enfortir la nostra fe en Jesucrist, en allò que va fer i en allò que ens va ensenyar.

Mons. Ferran Ocáriz, a la seva primera carta pastoral [1] després de ser elegit prelat de l'Opus Dei, ens convidava precisament a aquest aprofundiment en la persona de Jesucrist, fins a deixar-lo esdevenir el centre de la nostra vida. El tracte cada cop més profund amb Jesucrist sempre constituirà una font inesgotable per a la vida interior de les persones de tots els temps.

Així ho expressava el Papa sant Pau VI: «Quan un comença a interessar-se per Jesucrist, ja no el pot deixar.

Sempre queda alguna cosa per saber-ne, alguna cosa per a dir-ne; queda el més important. Sant Joan Evangelista acaba el seu evangeli precisament així (*Jn* 21, 25). És tan gran la riquesa de les coses que es refereixen a Crist, tanta la profunditat que hem d'explorar i tractar de comprendre [...], tanta la llum, la força, l'alegria, l'anhel que d'ell brollen, tan reals són l'experiència i la vida que d'ell ens ve, que sembla inconvenient, anticientífic, irreverent, donar per acabada la reflexió que la seva vinguda al món, la seva presència en la història i en la cultura, la hipòtesi, per no dir la realitat de la seva relació vital amb la nostra pròpia consciència, honestament exigeix de nosaltres»[2].

[1] Cfr. F. Ocáriz, *Carta pastoral 14-II-2017*, n. 8.

[2] Sant Pau VI, *Audiència general*, 20-II-1974.

Pablo Erdozáin // Will Turner -
Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelide-dissabte-de-la-setmana-vii-de-
pasqua-anar-a-crist-la-font-inesgotable-
de-vida/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelide-dissabte-de-la-setmana-vii-de-pasqua-anar-a-crist-la-font-inesgotable-de-vida/) (15/08/2025)